جزوه درس شبکه 951

پرسپترون

کارکرد: طبقه‌بندی فضای سیگنال ورودی به دو طبقه.

if $x \in F^+ \Rightarrow Y=1$ طبقه اول

if $x \in F^- \Rightarrow Y=0$ طبقه دوم

اگر F^+ و F^- را دو کلاس از بردارهای ورودی بنامیم، کلاس را (F^-، F^+) را مشخص می‌کند.

- مرز بین طبقه‌بندی را سطح تصمیم می‌نامند که عبارت است از: $\hat{v}=0$

decision Surface $\equiv \hat{v}=0 \quad \overset{b}{w_{p+1}} \cdot \overset{1}{x_{p+1}}$

$$\Rightarrow w_1x_1+w_2x_2+\dots+w_px_p+b = W\cdot X+b=0$$

- یعنی اگر فضای ورودی واقعی (X) دو بعدی باشد ($X=\begin{bmatrix}x_1\\x_2\end{bmatrix}$)، صفحه‌ی تصمیم یک

$w_1x_1+w_2x_2+b=$ خط

- و اگر فضای ورودی واقعی سه بعدی باشد، صفحه‌ی تصمیم یک صفحه است (سطح است).

- و در حالت کلی یک hyperplane (فوق صفحه سطح) می‌باشد.

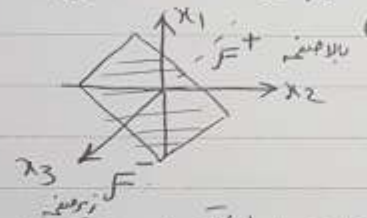

- اصل تعامد: در شبکه‌ی پرسپترون بردار وزن‌ها همواره بر سطح تصمیم عمود است. چه در فضای افزایش یافته ($\hat{X}$) و چه در فضای ورودی واقعی (X).

(با بعد $p+1$) (با بعد p)

دلیل: در فضای افزایش یافته برای $\hat{X}$ داریم که $\hat{v}=\hat{W}\cdot\hat{X}=0$ در مرز تصمیم. پس $\hat{W}$ بر همه‌ی $\hat{X}$ها روی سطح تصمیم عمود است پس بر هر ترکیبی از آن‌ها نیز عمود می‌باشد یعنی بر کل سطح تصمیم عمود است.

در فضای ورودی واقعی (p بعدی) نیز اگر فرض کنیم X_1 و X_2 دو بردار ورودی روی سطح تصمیم باشند با ابتدا داشته باشیم:

$$\begin{cases} W\cdot X_1+b=0 \\ W\cdot X_2+b=0 \end{cases}$$

$$\Rightarrow W\cdot(X_1-X_2)=0$$

و چون X_1-X_2 برداری روی سطح تصمیم است، W بر این سطح، قطعاً عمود است.

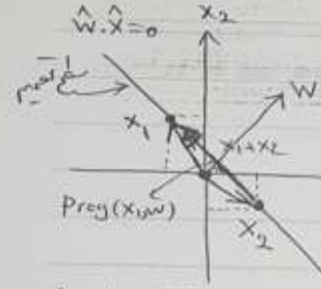

- برای تعمیم موضوع فضای دو بعدی وقتی را در نظر بگیرید:
تقسیم کننده در طراحی پرسپترون، مرز تصمیم عمود بر بردار $\underline{W}$
بر مرز تصمیم عمود است و جهت را در راستای آن
در صورت با جهت مرز تصمیم بر یک نقطه آن (بایاس)
می‌توان مرز را به طور کامل مشخص کرد.

- بیان دیگر برای مرز تصمیم (سطح تصمیم) داریم که: $w \cdot x_i = -b = cte$ یعنی ضرب
داخلی W در x_i های روی مرز همواره ثابت است.

$|W| \cdot |Proj(x, w)| = cte$

و این تنها زمانی امکان دارد که W بر مرز تصمیم عمود باشد و در نتیجه با تصویر همه‌ی نقاط روی مرز
بر بردار W ثابت باشد.

مثال) در یک پرسپترون، بردار وزن‌ها عبارت است از: برآورد بایاس است همیشه

$\hat{W} = [1 \quad -1 \quad 2]$ $\underset{\omega_3 x_3}{2 \quad 1}$

- معادله‌ی سطح تصمیم عبارت است از:

$\omega_1 x_1 + \omega_2 x_3 + b = 0$

$\Rightarrow x_1 - x_2 + 2 = 0 \Rightarrow x_1 - x_2 = -2$

و بردار W در همین فضای ۲ بعدی:

$W = [1, -1]$

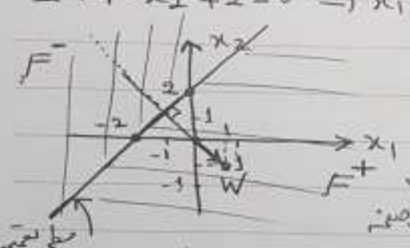

$Y=1$
این طرف صفحه

مثلاً مبدأ (۰،۰): $\hat{v} = x_1 - x_2 + 2 = 2 \Rightarrow y = hardlim(2) = 1$ (F^+) کلاس

$\begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \end{bmatrix} : \hat{v} = 1 \Rightarrow y = 1$; $\begin{bmatrix} 0 \\ -2 \end{bmatrix} \Rightarrow y = 1$; چون: $\hat{v} = 4$ ✓

$\begin{bmatrix} -2 \\ 2 \end{bmatrix} : \hat{v} = -2 \Rightarrow y = 0$ (کلاس F^-)

- آموزش پرسپترون ← دستی: یعنی با مشاهده و رسم مرز یا سطح تصمیم به وسیله‌ی طراح
خارجی و در نتیجه تعیین وزن‌های شبکه.
= همین تعیین وزن‌های شبکه
خودکار: صرفاً با ارائه‌ی الگوها و مثال‌های آموزشی به شبکه، خود
شبکه وزن‌ها را پیدا می‌کند.

Subject:
Year: ۹۵ Month: ۸ Date: ۱۰ ۱۷

آموزش دستی :

مثال : گیت AND منطقی دو ورودی : $Y = AND(x_1, x_2)$

x_1	x_2	
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

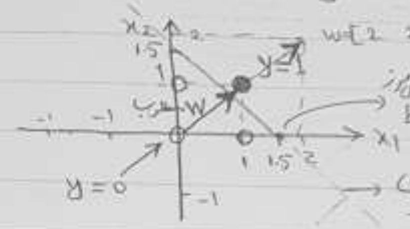

$\begin{cases} \circ \equiv y=0 \\ \bullet \equiv y=1 \end{cases}$

— قرارداد : ○ معادل $y=0$ و ● معادل وقتی $y=1$ می باشد.

با این مرز انتخابی (سطح تقسیم انتخابی) داریم :

$$W = [1 \quad 1] \rightarrow \hat{W} = [1 \quad 1 \quad b]$$

$$\Rightarrow \hat{v} = x_1 + x_2 + b = 0 \Rightarrow 1.5 + 0 + b = 0 \Rightarrow b = -1.5$$

$\begin{bmatrix}1.5\\0\end{bmatrix}$ ← نقطه انتخابی

$$\Rightarrow \hat{W} = [1 \quad 1 \quad -1.5] \rightarrow$$ وزن ها مشخص شد ⇒ مسئله حل شد.

(Perc. AND.)

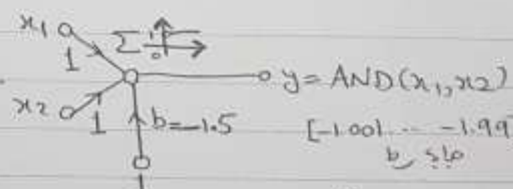

— با رعایت اصل تشابه می‌توان : $W = [2 \; 2]$; $2x_1 + 2x_2 + b = 0$

$W = \begin{bmatrix}2\\2\end{bmatrix} \Rightarrow b = -3 \Rightarrow \hat{W} = [2 \quad 2 \quad -3] = 2\hat{W}$ قبلی

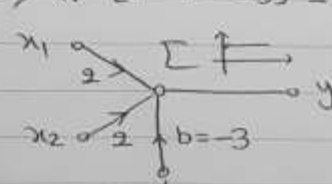

— پس اندازه‌ی W اصلاً اهمیت ندارد. (از نظر ریاضیات)

— توجه : در طراحی پرسپترون (تک نورونی) صرفاً جهت W اهمیت دارد نه اندازه‌ی آن (اصل تشابه).

- نکته: در واقع پرسپترون برای هر کارکرد، به تعداد طراحان ممکن جواب وجود خواهد داشت. (یا پاسخ منحصر به فرد نیست.)
- آموزش خودکار، روش رزنبلات در آموزش پرسپترون:

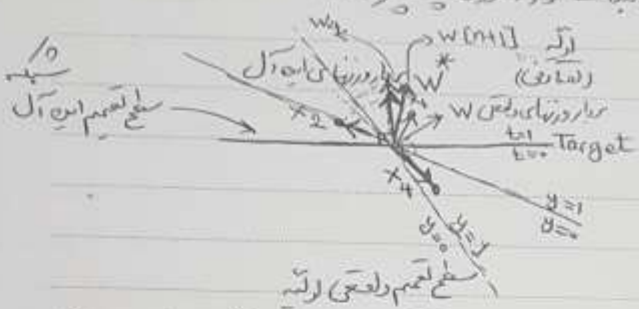

سطح تقسیم واقعی (ارثیه)

- بردار وزنهای ایده آل و واقعی (و در نتیجه مرزهای تقسیم متناظر آن ها) کل فضای ورودی را به چهار ناحیه مطابق شکل رو به رو تقسیم می کنند. ($\underbrace{y=1, t=1}_{\text{ناحیه I}}$ ، $\underbrace{y=0, t=1}_{\text{ناحیه II}}$ ، $\underbrace{t=0, y=0}_{\text{ناحیه III}}$ و $\underbrace{t=0, y=1}_{\text{ناحیه IV}}$)

* فرض کنید برای الگوی آموزشی در ناحیه I قرار داشته باشیم: و می خواهیم وزن های قدم قبل (n) را براساس آن اصلاح کنیم.

$X_1: \begin{cases} t=1 & \text{مطلوب} \\ y=1 & \text{واقعی} \end{cases}$

I $X_1: \begin{cases} t=1 \\ y=1 \end{cases}$: $\underbrace{\overset{\text{قدم بعدی}}{W[n+1]} = \overset{\text{قدم قبل}}{W[n]} + 0}$

بدیهی است در این صورت نیازی به تغییر وزن ها نمی باشد.

* اما اگر برای یک الگوی آموزشی دیگر در ناحیه II باشیم.

II $X_2: \begin{cases} t=1 \\ y=0 \end{cases}$

II $X_2: \begin{cases} t=1 \\ y=0 \end{cases}$: $\underbrace{W[n+1] = W[n] + X_2}$ → پس W به سمت W^* می رود

اما می خواهیم y=1 باشد

* و برای نواحی III و IV داریم:

III $X_3: \begin{cases} t=0 \\ y=0 \end{cases}$: $\underbrace{W[n+1] = W[n] + 0}$

IV: $X_4: \begin{cases} t=0 \\ y=1 \end{cases}$: $\underbrace{W[n+1] = W[n] - X_4}_{\text{تا سمت } W^* \text{ حرکت نماید}}$

Subject:
Year: ۹۵ Month: ۸ Date: ۱۰ / ۱۹

- بر این اساس الگوریتم آموزش روزنبلات را می‌توان به صورت زیر بیان کرد:

فرض کنید تعدادی الگوهای آموزشی (X_i, t_i) را اختیار داریم،
$i=1,2,\ldots$

۱- انتخاب وزن‌های شبکه به صورت اختیاری یا تصادفی و اعمال آن به شبکه.

۲- الگوهای آموزشی را یک به یک و به ترتیب به شبکه اعمال کرده و خروجی‌ها آن را (y_i) را به ازای هر یک از آنها بدست می‌آوریم.
خروجی شبکه را با خروجی مطلوب الگوی آموزشی مقایسه کرده و بر اساس ناحیه‌ی چهارگانه‌ی حاصل از $t=0,1$ و $y=0,1$ مطابق رابطه‌ی (*)، وزن‌های شبکه را اصلاح می‌کنیم.

۳- اگر هیچ تغییری در بردار وزن‌ها در اثر اعمال کلیه‌ی الگوهای آموزشی اتفاق نیفتد، پایان الگوریتم. در غیر این صورت، برگشت به مرحله ۲ الگوریتم و تکرار آن.

شبکه‌های عصبی - جلسه‌ی ششم - ۹۵/۸/۱۷

الگوریتم آموزش روزنبلات برای پرسپترون:

۱- شروع با وزن‌های اولیه‌ی صفر یا تصادفی

۲- اعمال الگوی آموزشی و تعیین خروجی y:

$\text{if: } y=t \Rightarrow w[n]=w[n-1]$

$\text{if: } t=1, y=0 \Rightarrow w[n]=w[n-1]+X \; ; \; X_i \Rightarrow \begin{cases} t=1 \\ y=0 \end{cases}$

$\text{if: } X_i \Rightarrow \begin{cases} t=0 \\ y=1 \end{cases} \Rightarrow w[n]=w[n-1]-X$

۴- اگر که برای همه‌ی الگوها $w[n]=w[n-1]$ ← پایان و در غیر این صورت برو به ۲.

- اگر توقف کنیم:

خطا $\delta = t-y$

$\text{if } \delta=0 \; (y=t) \Rightarrow w[n]=w[n-1]+(0)\times X$

ناحیه دوم $\text{if } \delta=t-y=1 \Rightarrow w[n]=w[n-1]+(1)\times X$

ناحیه سوم $\text{if } \delta=t-y=-1 \Rightarrow w[n]=w[n-1]+(-1)\times X$

- بنابراین قانون آموزش پرسپترون را می‌توان بطور فشرده و مختصر بشکل زیر نوشت:

$$w[n] = w[n-1] + \delta . x^T$$ برای ضرب درایه‌ای ماتریسی شبکه

که در آن: $\delta = t - y$

- اصلاح الگوریتم:

۱- اضافه کردن نرخ آموزش (learning rate) به قانون آموزش جهت جلوگیری از افتادن نوسانی یا ناپایدار شدن رفتار الگوریتم، یعنی:

$$w[n] = w[n-1] + \eta . \delta . x$$

که در آن نرخ آموزش عددی بین صفر و یک: $0 < \eta \le 1$ است.

اگر η کوچک انتخاب شود احتمال ناپایداری و نوسانی شدن الگوریتم کم، ولی سرعت آن نیز کمتر خواهد بود و برعکس، با افزایش η

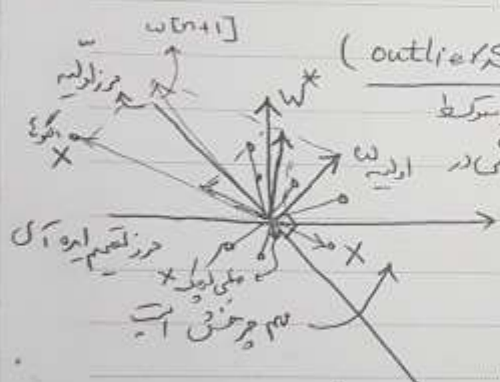

۲- برای حل مشکل الگوی آموزشی پرت افتاده (outliers)

یعنی الگوی آموزشی با اندازه‌ی بسیار متفاوت از سایر اندازه‌ی الگوها، پیشنهاد می‌شود که الگوهای آموزشی در ابتدا نرمالیزه شوند، یعنی:

$$x_i \to \frac{x_i}{\|x_i\|}, \quad i = 1, 2, \dots, P$$: تعداد الگوها

$$\Rightarrow \|x_i\| = 1$$

به این ترتیب قانون آموزش پرسپترون بشکل زیر اصلاح می‌شود:

$$w[n] = w[n-1] + \eta . \delta . \frac{x}{\|x\|}$$

یا:

$$w[n] = w[n-1] + \frac{\eta}{\|x\|} . \delta . x$$

که در آن $\|A\|$، نرم یا اندازه‌ی بردار A را نشان می‌دهد.

یعنی عملاً نرخ آموزش ثابت نیست چراکه $\eta / \|x\|$ بستگی به x دارد. یعنی نرخ آموزش بطور وفقی خود را کنترل می‌نماید.

- یعنی عملاً نرخ آموزش به صورت وفقی، خود را با اندازه‌ی الگوها تنظیم می‌کند. برای الگوی بزرگ مقداری کوچک و برای الگوی کوچک، نرخ آموزش تقویت می‌شود.

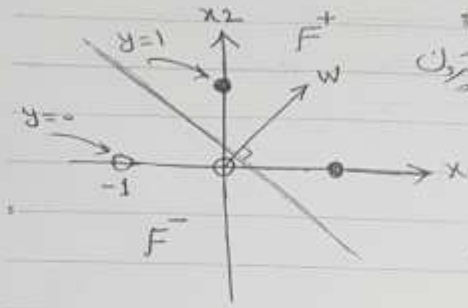

- یک مثال ساده برای نحوه‌ی عملکرد الگوریتم:
برای الگوهای آموزشی شکل مقابل، یک پرسپترون طراحی کنید.

۱- وزن‌های اولیه شبکه را برابر بردار تمام صفر قرار میدهیم:

$$W_0 = [0 \quad 0 \quad \underbrace{0}_{\text{بایاس}}]$$

۲- الگوهای آموزشی را به ترتیب به شبکه اعمال می‌کنیم. این الگوها عبارتند از:

$$\left(\underset{X_1}{\begin{bmatrix}-1\\0\\1\end{bmatrix}}, \underset{t_1}{0}\right), \left(\underset{X_2}{\begin{bmatrix}0\\0\\1\end{bmatrix}}, \underset{t_2}{0}\right), \left(\underset{X_3}{\begin{bmatrix}0\\1\\1\end{bmatrix}}, \underset{t_3}{1}\right), \left(\underset{X_4}{\begin{bmatrix}1\\0\\1\end{bmatrix}}, \underset{t_4}{1}\right)$$

بایاس همیشه ۱

آموزش

برای الگوی X_1 داریم که:

$$W \cdot X_1 = 0 \Rightarrow y = \text{hardlim}(0) = 1, \text{ اما } t = 0 \Rightarrow \delta = t - y = -1$$

$$\Rightarrow W_1 = W - X_1^T = [1 \quad 0 \quad -1] = -X_1$$

$$X_2 : y = \text{hardlim}(W_1 X_2) = \text{hardlim}(-1) = 0, t_2 = 0 \Rightarrow \delta = 0$$

$$\Rightarrow W_2 = W_1 = [1 \quad 0 \quad -1]$$

$$X_3 : y = \text{hardlim}(W_2 X_3) = \text{hardlim}(-1) = 0, t_3 = 1 \Rightarrow \delta = 1$$

$$\Rightarrow W_3 = W_2 + X_3^T = [1 \quad 0 \quad -1] + [0 \quad 1 \quad 1] = [1 \quad 1 \quad 0]$$

$$X_4 : y = \text{hardlim}(W_3 X_4) = \text{hardlim}(1) = 1, t_4 = 1 \Rightarrow \delta = 0$$

$$\Rightarrow W_4 = W_3 = [1 \quad 1 \quad 0]$$

پایان دور اول آموزش

- W ها عوض شدند چراکه با [0 0 0] ورود و با [1 1 0] خروج کردیم. پس باید تکرار
دیگر را انجام شود.

* دور دوم آموزش:

$$X_1 : W_4 \cdot X_1 = -1 \Rightarrow y = 0, t_1 = 0 \Rightarrow \delta = 0 \Rightarrow W_5 = W_4$$

Subject:
Year: ۹۰ Month: ۸ Date: ۱۷

$\delta = -1$

$X_2 : W_5 \cdot X_2 = W_4 \cdot X_2 = 0 \Rightarrow y = 1, t = 0 \Rightarrow W_6 = W_5 - X_2$
$= [1\ 1\ 0] - [0\ 0\ 1]$
$= [1\ 1\ -1]$

$\Rightarrow W_6 = [1\ 1\ -1]$

$X_3 : W_6 \cdot X_3 = 0 \Rightarrow y = 1, t = 1 \Rightarrow \delta = 0 \Rightarrow w\ \checkmark$

$X_4 : W_6 \cdot X_4 = 0 \Rightarrow y = 1, t = 1 \Rightarrow w\ \checkmark$

- پایان دور دوم آموزش $\neq$ پایان آموزش.

* آغاز دور سوم آموزش: $w = [1\ 1\ -1]$ ورودی

$X_1 : w \cdot x_1 = -2 \Rightarrow y = 0, t = 0 \Rightarrow \checkmark$

$X_2 : w \cdot x_2 = -1 \Rightarrow y = 0, t = 0 \Rightarrow \checkmark$

$X_3 : w \cdot x_3 = 0 \Rightarrow y = 1, t = 1 \Rightarrow \checkmark$

$X_4 = w \cdot X_4 = 0 \Rightarrow y = 1, t = 1 \Rightarrow \checkmark$

- پایان دور سوم آموزش $\equiv$ پایان کل آموزش. زیرا برای همه‌ی الگوها:

$y_i = t_i \; ; \; i = 1, 2, 3, 4.$

وزن پایانی
نهایی $w = [1\ 1\ -1]$

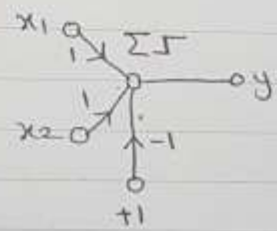

- برنامه‌ی کد الگوریتم آموزش پرسپترون در M:

```
function    w=percept1(x,t)
% help ...
```

`>>help percept1`

* مشخص کردن الگوهای آموزشی قبل از اجرا کردن برنامه‌ی percept1 الزامی است برای M

ستون iام $x_i = X(:,i)$

$$X = \begin{bmatrix} 1 & -1 & \cdots & -2 \\ -2 & \vdots & & \vdots \\ 0 & & & \\ 0.75 & & & 3.5 \\ -0.3 & & & -0.25 \\ p & & & \\ 1 & 1 & \cdots & 1 \end{bmatrix}$$

ورودی بایاس $\rightarrow$ 1

$x_1\ x_2\ \cdots\ x_p$

$t = [1\ 1\ 0\ \cdots\ 1]$

`>> x = [1 -1 ... -2; -2 ... ; ... ; ... 1];`

`>> t = [1 1 0 ...... ];`

...

`w = zeros(1, size(x,1))`

کمتر صفر   تعداد سطرها

Subject:

- برنامه‌ی الگوریتم پرسپترون در M :

```
function [w,j]=percept1(x,t)
% help...
% ...
n=input('number of epochs =')      % 10,000
lr=input('Learning rate =')
w=zeros(1,size(x,1));
for j=1:n
    for i=1:length(t)
        y(i)=hardlim(w*x(:,i));
        e(i)=t(i)-y(i);
        dw=dw+lr*e(i)*x(:,i)';
    end
    w=w+dw
end
end
```

شبکه و راهی که ما معرفی ... تعیین تعداد دورها معین شود

تعداد دورها   dw = zeros(1,size(x,1))

تعداد دفعات برای طرح الگوها

که سطر چندم باشد i امین ستون هر ...

ترانهاده ①

رفته میشود (۲)   حساب میشود (۱)

صفر کردن dw

تعداد کل دورهای آموزش

یک دور آموزش epoch

batch

شرط تعیین پس از پایان اعمال همه الگوها

استفاده شرط بکار ببریم → epoch

```
if e==0
    break
end
```

(منظور خروج از حلقه تا پایان آموزش (عدم تغییر wها ; e=0)

dw==0 batch

```
>>x=[
>>t=[
[W1,R]=Percept1(x,t)
```

پایان آموزش

- انواع ممکن آموزش شبکه‌ی عصبی { - جزء به جزء یا یکی یکی incremental ، - دسته‌ای یا خوشه‌ای batch }

در حالیکه در روش incremental هر یک الگو به تنهایی باعث تغییر وزن‌های شبکه می‌شود، در روش خوشه‌ای یا دسته‌ای (batch) تا اعمال همه‌ی الگوها به شبکه وزن‌های شبکه تغییر نمی‌کند و پس از اعمال همه‌ی الگوها در حالت عادی تغییرات آن‌ها با یکدیگر ادغام شده (مثلاً جمع) و شبکه یکجا برای دور بعد آموزش تغییر می‌کند.

در حالت incr. ترتیب اعمال الگوها در الگوریتم در سرعت آن و نتیجه آن مؤثر است در حالیکه

Subject:
Year ۹۵ Month ۸ Date ۲۴ * Rosenblatt *

در روش batch، این ترتیب اهمیتی ندارد و همه ی تغییرات وزن ها به جواب یکسانی می رسند.
- مقیاس های گذشته سیگنال و مقدار انباشتن در دل incremental عمل می کنند.
شبکه ی عصبی - جلسه ی هشتم - ۹۵٫۸٫۲۴

- اثبات همگرایی آموزش پرسپترون:
* فرض ها (ساده و ساده کننده عبارات ریاضی):
فرض کنید یک بردار وزن های ایده آل (W^*) برای تفکیک الگوهای ورودی به دو دسته $x \in F^+$ و $x \in F^-$ وجود دارد و اندازه آن هم برابر واحد است:
به علاوه برای الگوهای آموزشی هم: $\|W^*\| = 1 = \|x_i\|_{i=1,2,\dots,p}$

و قدم اول بردار وزن صفر باشد: $W[0] = \phi ,\ \eta = 1$
و هم چنین: یعنی الگوها از مرز تقسیم پرسپترون عبور نمی کنند: $|W^* \cdot x_i| \geq \varepsilon > 0$
یعنی الگوها روی مرز تقسیم پرسپترون قرار ندارند.
- کسر زیر را در نظر بگیرید:
$$\Phi(n) = \frac{W^* \cdot W[n]}{\|W[n]\|}$$
که n در آن تعداد مراحلی که تغییر (آموزش در مرحله تغییر) بردار وزن های W.
- تحلیل صورت کسر Φ:
$$\underbrace{W^* \cdot W[n+1]}_{\text{قانون آموزش}} = W^* \cdot (W[n] + \delta \cdot x)$$
$$= W^* \cdot W[n] + \delta \cdot W^* \cdot x$$
اما در صورت وقوع تغییر در بردار وزن ها (W): $\delta = \pm 1$
اگر $\delta = 1 \Rightarrow \begin{cases} t = 1 \\ y = 0 \end{cases} \xRightarrow{\text{فراز}} W^* \cdot x \geq \varepsilon > 0 \Rightarrow \delta \cdot W^* \cdot x \geq \varepsilon > 0$
$\delta \triangleq t - y$
مطلوب
واقعی
اگر $\delta = -1 \Rightarrow \begin{cases} t = 0 \\ y = 1 \end{cases} \xRightarrow{\text{تناظر}} \underset{(=\hat{v})}{W^* \cdot x} < 0 \Rightarrow \delta \cdot W^* \cdot x \geq \varepsilon > 0$
- بنابراین صورت کسر Φ در هر مرحله با هر تغییر بردار وزن ها در آموزش و ضربات پرسپترون، افزایش می یابد.
$$W^* \cdot W[1] = \underbrace{W^* \cdot W[0]}_{0} + \underbrace{\delta \cdot W^* \cdot x}_{\geq \varepsilon} \geq \varepsilon$$

$$w^* \cdot w[2] = \underbrace{w^* \cdot w[1]}_{\geqslant \varepsilon} + \underbrace{\delta \cdot w^* \cdot x}_{\geqslant \varepsilon} \geqslant 2\varepsilon$$

n بار تغییر

$$w^* \cdot w[n] = \dots\dots\dots \geqslant n\varepsilon$$

- تحلیل مخرج کسر: ②

$$\Rightarrow \|w[n+1]\|^2 = w[n+1] \cdot w[n+1] = (w[n] + \delta \cdot x) \cdot (w[n+1] + \delta \cdot x)$$

$$= \|w[n]\|^2 + \delta \cdot w[n] \cdot x + \delta \cdot x \cdot w[n] + \underbrace{\delta^2 \cdot \|x\|^2}_{1}$$

$$= \|w[n]\|^2 + 1 + \underbrace{2\delta \cdot w[n] \cdot x}$$

اما درصورت وقوع تغییر در W بالتبع $\delta = \pm 1$ است:

اگر $\delta = +1 \Rightarrow \begin{cases} t = 1 \\ y = 0 \end{cases} \Rightarrow w[n] \cdot x < 0 \Rightarrow \underbrace{2\delta \cdot w[n] \cdot x < 0}$

زیرا درحالتی که خروجی [illegible] y صفر باشد

اگر $\delta = -1 \Rightarrow \begin{cases} t = 0 \\ y = 1 \end{cases} \Rightarrow w[n] \cdot x \geqslant 0 \Rightarrow \underbrace{2\delta \cdot w[n] \cdot x \leqslant 0}$

- بنابراین درهرحال، عبارت $\underbrace{2\delta \cdot w[n] \cdot x < 0}$ (برای هر تغییر براساس الگوریتم روزنبلات).

پس:

$$\|w[1]\|^2 = 1$$

$$\|w[2]\|^2 = 1 + 1 + \overset{<0}{c} \leqslant 2$$

$$\|w[3]\|^2 = \underbrace{\|w[2]\|^2}_{\leqslant 2} + 1 + \underbrace{c'}_{\leqslant 0} \leqslant 3$$

$$\vdots$$

$$\Rightarrow \|w[n]\|^2 \leqslant n$$

- بنابراین خواهیم داشت:

$$1 \leftarrow \|w^*\| \cdot \|w[n]\| \cos(w^*, w[n])$$

$$1 \geqslant G(n) = \frac{w^* \cdot w[n]}{\|w[n]\|} \geqslant \frac{n\varepsilon}{\sqrt{n}} = \sqrt{n} \cdot \varepsilon > -1$$

اما توجه نمائید که:

$G(n) = \cos(\ ,\ ) \Longrightarrow$ کراندار است

پس n (تعداد دفعات تغییر) محدود کراندار است ـ پس اثبات شد.

بنابراین $\Longrightarrow \boxed{n \leq \frac{1}{\varepsilon^2}}$

Subject:
Year 95 Month 9 Date 12.09

- روش ب: که اگر نمونه‌های الگوهای اشکال را مطلقه زیاد باشد، n می‌تواند مشکل‌ساز گردد (محاسبات دشوار). (یعنی با n↑ سخت و پیچیده)

- جعبه ابزار پرسپترون:

andnet=newp(x,t)

- در ML همیشه بایاس‌ها را جداگانه لحاظ می‌کند. یعنی ورودی ۴ ...

- تفاوت جعبه‌ی ابزار عصبی متلب با برنامه‌ی درس:

مهم * در متلب بایاس همواره بطور جداگانه لحاظ می‌شود. بعنوان مثال در ارائه‌ی الگوی آموزشی در متلب، نباید بایاس را به ماتریس x اضافه کنیم.

view(andnet)

- با ۳ نورون خروجی به عنوان مثال:

X=[1 - t - xp]

تعداد نورون خروجی

$$T=\begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & -2 \\ -1 & 0 \end{bmatrix}$$

3×p

newp(x,T) → از روی این ماتریس‌ها شبکه را مشخص می‌کند

پس: x=[0 0, 0 1, 1 0, 1 1] → دیگر بایاس نمی‌خواهد.

t= ... t هم

andnet=newp(x,t)

view(andnet) آموزش برای مثال

andnet=train(andnet,x,t)

آموزش

تغییر پارامترهای اولیه andnet.trainparam.epochs=12

" " .lr=1;

→ دوباره اجرا کنیم

برای دیدن وزن‌ها andnet.iw{1,1}

نام شبکه=newp(x,t) — دستور تولید شبکه پرسپترون

=train(نام شبکه, x,t) — " آموزش

نام شبکه.trainparam.epoch... — " تغییرات پارامترهای آموزش

نام شبکه.iw{1,1} → (لایه ورودی) — " دیدن همه وزن‌ها

نام شبکه.Lw{2,2}

PAPCO

Subject:
Year 95 Month ۸ Date ۲۴ /۰۷

- مشاهده‌ی بایاس:

andnet.b(1)

پس وزن‌ها با بایاس نوشته داده میشود. حالا هاشا اجمال و الگوریتم حالا هانه هر یک جداگانه:

- پارامتر lr در این دستور، بی‌اثر است و هیچ تأثیری تغییر آن نخواهد داشت.

- در شبکه‌ی آموزش پرسپترون فقط بصورت inc. انجام میشود.

- " " lr جز پارامترهای آموزش تطبیقی نیست.

* فرم کامل دستور: ماتریس ورودی‌ها ماتریس تارگت‌ها

اسم شبکه = newp(x, t, 'TF', 'LF')

برای نرمالیزه کردن شبکه learnp, learnpn ← توابع فعالیت ← مثلاً پرش کنت hardlim, hardlims

← با ورودی‌های نرمالیزه

andnet=newp(x,t,'hardlim','learnp'); ← شکل کامل دستور

- پس learnpn مطلب با ورودی‌های نرمالیزه شده است:

- اما اگر learnpn ← تعداد epoch‌ها کم میشود

- با learnpn (ورودی‌های نرمالیزه شده) ← حتی بهتر است. سراغ‌تر

- محدودیت پرسپترون: مرز تفکیک خطی: فقط قادر به تفکیک مجموعه‌ی بردارهایی است که با مرزهای سطح خطی قابل جداسازی اند.

- مثلاً XOR

- مشاهده وزن‌ها برای یک ورودی خاص:

p=[1 0]'

XORnet(p)

XORnet(X) ← ماتریس ورودی

- اما به یک خط، نمی‌توان مرز تشخیص داد ← هیچ مرز تفکیک خطی کامل نیست هیچ مرز تفکیک خطی که در جداسازی کلاس‌های ورودی (در این مثال‌ها) (مثل XOR) نیست بنابراین پرسپترون شکست میخورد.

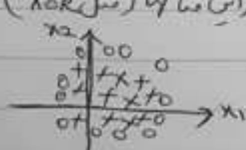

- اگر خطی به شکل تفکیه آن را پیدا خواهد کرد...

تمرین) طراحی پرسپترون برای: OR (دو ورودی) – OR (سه ورودی) – NAND (دو و سه ورودی) – و یک شبکه پرسپترونی با دو خروجی OR NAND

هم زمانی هم با کد الگوریتم آموزش